

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 10. Divi Josephi iuterventu à præsentissimâ morte liberati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

Divo Josepho referens, sed alios etiam singulares favores quibus ad profectum suum spiritualement ejus disponitur animus, quosque præ illa merito quivis prudens debet æstimare. P. Bollandus & Socii in actis Sanctorum Mensis Martii tom. 3. in Sancto Josepho.

II. In eodem Monasterio circa annum 1630. Religiosa recens profecta tanto capitis dolore fuit oppressa, ut ipsam quietem gravibus semper cruciatibus haberet interpolatam, orationi autem intendere nullatenus posset. Huic Superiorissimæ consilium dedit ut feriâ tertiam per novem vices recursum ad Divum Josephum haberet, in ejus honorem Eucharistico pane se reficeret, ab eoque posceret à tanto incommodo liberari. Paruit illa benè monenti, sed cum quartâ vice recurrens jam dicta feria tertia ipsum quoque Sancti Josephi Festum annuâ revolutione adduxisset, & de laudibus ejus Sacerdos Orator verba in ipsarum Oratorio faceret, priores omnes dolores duplicari sensit tanto cum excessu, ut neque ipsa se in loco continere posset nisi cum maximâ difficultate, neque plenè ubinam esset discernere. Perstitit tamen etiam Concione dimissâ ad communes cum aliis preces, aliud nihil vel dicere vel cogitare valens præter duo hæc verba: *Sancte Joseph.* Quæ cum identidem volveret revolveretque incredibili paulatim perfusa esset lætitiâ, quod tantus esset Sanctus Josephus: abieruntque exinde omnes dolores nunquam deinceps redituri. P. Barri cap. 12.

CAPUT X.

Divi Josephi interventu à presentissima morte liberati.

I. **D**UM in Civitate Antuerpiensi, nobilissimo totius Belgii Emporio, ædificaretur Patrum nostrorum Excalceatorum Ecclesia Divo Josepho dicata, Joannes Westrepius Architectus seu Latomus, dum ibi laboraret, ex eâ ab altitudine sexaginta sex pedum subito

dilapsus, miraculosè servatus est sanus & incolumis per intercessionem Divi Josephi, pro quo tunc laborabat, in ipso lapsu ab eo & circumstantibus intimè invocari: Extat eâ de re Authenticum Diploma Reverendissimi & Illustrissimi Domini Joannis Malderi Antuerpiensis Episcopi datum 28. Maii Anni Dominicæ Incarnationis 1631. à plurimis Authoribus relatum.

II. Anno 1638. Mensis Septembris die octavo Natali Beatæ Virginis sacro, qui anno illo incidebat in feriam quartam, Dominus Petrus Enialvinus honestus Mercator Lugdunensis, concepto ad colloquium Amici sui de gratiis ad invocationem Divi Josephi fieri soliti, proposito cum deinceps habendi Advocatum specialem, ipsiusque Ecclesiam sæpè frequentandi, & in executionem istius pii propositi, auditâ inibi feriis quintâ & sextâ sequentibus Missâ, contigit Dominicâ proximè sequente, quæ erat intra octavam, & dies quintus istius propositi, ut rus pergens animi relaxandi gratiâ, occurreret duobus Viatoribus sibi incognitis, à quorum altero petulantiore nullâ licet e; datâ occasione, sclopeti triginta tragematibus plumbeis crassioribus facti laxatâ rotâ cominus impetitus, & percussus, omnibusque tragematibus in corpus profundè adactis, tribus solum demptis, quorum unum ad frontem complanatum, duo alia pectori adhererant; tãtùm undequaque emisit sanguinem, ut creditus sit à famulo, uxore, quæ occurrit, & illac tunc transeuntibus, mortuus: sed vano timore, Enialvinus enim post tantillum temporis ad se reversus, in illo statu in quo non nisi mors, illaque brevi expectanda videbatur, ex imis præcordiis ad Divum Josephum Patronum suum recentem ingemuit, eique se devotissimè commendavit, adjecto etiam per uxorem suam voto si incolumis evaderet, quod eis tam fœliciter cessit, ut illicò, dictu mirabile: perfectè sanatus rectâ ad Ecclesiam, in quâ eum in Patronum adlegerat Lugdunij, quæ est Patrum Societatis Jesu, venerit; & tabulam votivam ibidem appendi curaverit.

E e e 3

curaverit representantem casum istum mirabilem, & opem sibi ab eo allatam, quem à quinque tantum diebus ibi Patronum & Protectorem elegerat. Ita Pater Barri libro Gallico citato cap. 14.

- III. Istis duobus exemplis sufficientibus ad propositum nostrum, unicum tantum addo ex Omazurino lib de Sancto Josepho ejusque Antuerpiæ cultu Teutonice conscripto, ac per illud caput hoc finio. Nobilis cujusdam Viri filius lethali ægritudine omnia remedia superante afflictus, urgebat ad extrema, non Medicorum solum, sed sed & omnium judicio: sed pristinae sanitati subito fuit restitutus, postquam firmâ fide Pater pro filio unice dilecto ad probatam multoties Sancti Josephi in Sacello suo Facontino Antuerpiæ pietatem respexit, & confugit. Quare beneficii memor relati Pater latus, in monumentum perpetuum ibidem tabellam appendit atgenteam die 18. Aprilis anni 1651.

CAPUT XI.

Divus Josephus salus naufragantium & iter agentium.

- I. **H**æc gratia, quam devotis suis clientibus exhibet Divus Josephus, debebatur ei non tantum ratione generalitatis patrocini ejus, quam ei asserimus propter transcendentalia ejus merita, quorum ratione nihil est quod possit ullus Sanctus in ullo genere, & non possit Divus Josephus, idque longè excellentiori modo, sed etiam quia etsi illa ei deesset, debuisset tamen hæc inter alias ei concedi, quia ipse ut puerum & Matrem salvaret, profectus est peregrè in Ægyptum, noctu, tempore hyemali, per viam desertam, in viam & inaquosam.
- II. Neque hoc tantum, sed etiam quia cum potuisset in portu Gaze navem conscendere, unde sine suo incommodo deportatus fuisset in Ægyptum cum factis suis pignoribus Pucro &

Matre: Advertens tamen & Matris valde delicatæ, & pueri tenelluli incommodum à mari, & subveritus fortè periculum ab insequentibus Satellitibus Herodianis, vel Infidiatoribus, si viam Gaza & maris carpisset, maluit utrumque liberare ab hoc incommodo & periculo, eorumque incolumitati, & securitati proprium suum commodum postponendo, meliori quo potuit modo prospicere, igitur de hæc utraq; gratiâ hic sigillatim.

SECTIO PRIMA.

Divus Josephus salus naufragantium.

Prodigiosissimum est in hoc genere quod refert noster Hieronymus Gratianus lib. 5. de S. Josepho cap. 5. ex Patre Joanne de Fano in historia Ordinis sui Patris Seraphici Sancti Francisci, de duobus Religiosis ex eodem Ordine Sancto Josepho in paucis devotis, quod adhuc tetigimus Tract. præced. cap. 7. Sect. 4. num. 38. Hi cum se mari commisissent Flandriam versus navigaturi, ortâ subito foedissimâ tempestate, navique ab undis exhaustâ, periire omnes quotquot erant in eâ, periissentque etiam illi duo Religiosi, nisi devotio eorum ad Sanctum Josephum in tam horribili casu oportune subvenisset: atceptâ siquidem ab illis quâdam ex naufragâ Rate tabellâ, cum in eâ tres dies totos & noctes ab undis & ventis jactati, Sanctum Josephum ferventius implorantes, in ultimo vitæ discrimine fluctuassent, tandem ecce super eadem tabellâ in medio eorum juvenem elegantî formâ aspectuque decorum, qui & eos comiter blandèque salutar, & jam quasi viribus deficientes ob inediâ bono animo esse jubet, se cis adesse ut illos à præsentî periculo liberet: qui postquam eos in portum asseruisset, cordialissimis ab iis gratiarum actionibus receptis, interrogatus quis esset? placido vultu se esse Sanctum Josephum, quem ipsi in auxilium suum invocaverant, respondit: & eorum oculis evanuit.

In